

ระเบียบสถาบันพระบรมราชชนก
ว่าด้วยการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และวินัยนักศึกษา
พ.ศ. ๒๕๖๗

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และวินัยนักศึกษา เพื่อเป็นกรอบและแนวทางในการส่งเสริมและดำรงไว้ซึ่งเกียรติ ระเบียบวินัย ความประพฤติ จรรยา มารยาท และความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการประพฤติตนเป็นพลเมืองที่ดีของสังคมและประเทศชาติต่อไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ วรรคสาม และมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติสถาบันพระบรมราชชนก พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบกับมติสภาสถาบันพระบรมราชชนก ในคราวประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสถาบันพระบรมราชชนกว่าด้วยการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และวินัยนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๗”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“สถาบัน” หมายความว่า สถาบันพระบรมราชชนก

“คณะ” หมายความว่า ส่วนราชการที่มีหน้าที่หลักในการผลิตบัณฑิต การจัดการเรียนการสอน การวิจัย การให้บริการทางวิชาการ และทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

“วิทยาลัย” หมายความว่า ส่วนราชการในสังกัดคณะ มีหน้าที่จัดการเรียนการสอน การวิจัย การให้บริการวิชาการ และทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีสถาบันพระบรมราชชนก

“รองอธิการบดี” หมายความว่า รองอธิการบดีสถาบันพระบรมราชชนก

“คณบดี” หมายความว่า คณบดีของคณะที่เปิดสอนในสถาบันพระบรมราชชนก

“ผู้ปฏิบัติงานในสถาบัน” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงานราชการ พนักงานสถาบัน และลูกจ้างของสถาบัน

“นักศึกษา” หมายความว่า นักศึกษาที่ศึกษาระดับปริญญาตรีหรือที่ต่ำกว่าปริญญาตรี ในหลักสูตรต่าง ๆ ของคณะในสังกัดของสถาบันพระบรมราชชนก

“คณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และวินัยนักศึกษา” หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และวินัยนักศึกษาระดับสถาบัน ระดับคณะ หรือระดับวิทยาลัย ที่ได้รับการแต่งตั้งตามระเบียบนี้

“คณะกรรมการอุทธรณ์โทษทางวินัย” หมายความว่า คณะกรรมการอุทธรณ์ระดับสถาบัน ระดับคณะ หรือระดับวิทยาลัย

ข้อ ๔ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจออกประกาศหรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบนี้

กรณีมีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้นายกสภาสถาบันมีอำนาจตีความหรือวินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยชี้ขาดของนายกสภาสถาบันให้ถือเป็นที่สุด

หมวด ๑
จริยธรรมนักศึกษา

ข้อ ๕ นักศึกษาพึงมีจริยธรรม ดังนี้

- (๑) พึงปฏิบัติตนเป็นกัลยาณมิตร และเคารพยอมรับฟังความเห็นของผู้อื่น
- (๒) พึงประพฤติตนเป็นผู้มีจิตสาธารณะ ปฏิบัติตนอยู่ในศีลธรรมและรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมอันดี มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่แสดงถึงความรับผิดชอบของสถาบันต่อสังคม

หมวด ๒
คณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และวินัยนักศึกษา

ข้อ ๖ ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และวินัยนักศึกษา ระดับสถาบัน” ประกอบด้วย

- (๑) อธิการบดี เป็นประธาน
- (๒) ผู้ทรงคุณวุฒิ (ด้านจิตวิทยา ด้านกฎหมาย) จำนวนไม่เกินสองคน หรือผู้ที่ประธานกรรมการเห็นสมควร เป็นกรรมการ

(๓) คณบดี เป็นกรรมการ

(๔) ผู้อำนวยการวิทยาลัยที่คณะมอบหมาย จำนวนไม่เกินสองคน เป็นกรรมการ

(๕) ผู้อำนวยการกองกิจการนักศึกษา เป็นกรรมการและเลขานุการ

(๖) บุคลากรกองกิจการนักศึกษา จำนวนหนึ่งคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ข้อ ๗ ให้คณะกรรมการตามข้อ ๖ มีหน้าที่ และอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (๑) เสนอนโยบายและแผนกลยุทธ์ในการพัฒนา ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และวินัยนักศึกษา
- (๒) ส่งเสริม สนับสนุนให้หน่วยงานในสังกัด ดำเนินกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักศึกษาให้นักศึกษาประพฤติดี ปฏิบัติตนให้เป็นไปตามระเบียบนี้หรือระเบียบอื่นที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ อัตลักษณ์บัณฑิต รวมทั้งการยกย่องเชิดชูนักศึกษาที่ได้รับรางวัล

(๓) กำกับ ติดตาม ดูแล หน่วยงานในสังกัดให้มีการประเมินผลและนำผลการประเมินมาพัฒนานักศึกษาในวิทยาลัย คณะ และสถาบัน

(๔) เสนอให้สถาบัน คณะ หรือวิทยาลัย ออกระเบียบ คำสั่ง ประกาศเพื่อส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และวินัยนักศึกษา

(๕) พิจารณาให้ความเห็น ตัดสิน และเสนอให้ผู้มีอำนาจสั่งการลงโทษทางวินัยตามข้อ ๑๕ (๖)

ข้อ ๘ ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และวินัยนักศึกษา ระดับคณะ” ประกอบด้วย

(๑) คณบดีเป็นประธานกรรมการ

(๒) ผู้ทรงคุณวุฒิ (ด้านจิตวิทยา ด้านกฎหมาย) จำนวนสองคน เป็นกรรมการ

(๓) ผู้อำนวยการวิทยาลัยที่คณะมอบหมาย จำนวนไม่เกินสามคน เป็นกรรมการ

(๔) ผู้รับผิดชอบงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยที่คณะมอบหมาย จำนวนไม่เกินสามคน เป็นกรรมการ

(๕) รองคณบดีที่รับผิดชอบงานกิจการนักศึกษา เป็นกรรมการและเลขานุการ

(๖) บุคลากรกองกิจการนักศึกษาของคณะ จำนวนหนึ่งคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ข้อ ๙ ให้คณะกรรมการตามข้อ ๘ มีหน้าที่และอำนาจ ดังนี้

(๑) พิจารณาแนวทางดำเนินการส่งเสริมและพัฒนานักศึกษาในด้านคุณธรรม จริยธรรม และวินัยนักศึกษาในคณะและวิทยาลัย

(๒) พิจารณาให้ความเห็น ตัดสิน และเสนอให้ผู้มีอำนาจสั่งการลงโทษทางวินัยตามข้อ ๑๕

(๓) (๔) และ (๕)

(๓) เสนอให้คณะ หรือวิทยาลัย ออกระเบียบ คำสั่ง ประกาศ เพื่อส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และวินัยนักศึกษา

(๔) เสนอวิธีการ ส่งเสริม สนับสนุนให้นักศึกษาประพฤติดี ปฏิบัติตนให้เป็นไปตามระเบียบนี้ หรือระเบียบอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๐ ให้คณะบดีแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และวินัยนักศึกษา ระดับวิทยาลัย” ประกอบด้วย

(๑) ผู้อำนวยการวิทยาลัย เป็นประธาน

(๒) ผู้ปฏิบัติงานในสถาบันของวิทยาลัยที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเห็นสมควร จำนวนไม่น้อยกว่าสองคนแต่ไม่เกินสามคน เป็นกรรมการ

(๓) รองผู้อำนวยการวิทยาลัยที่รับผิดชอบงานกิจการนักศึกษา เป็นกรรมการและเลขานุการ

(๔) บุคลากรที่รับผิดชอบงานกิจการนักศึกษา เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ข้อ ๑๑ ให้คณะกรรมการตามข้อ ๑๐ มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาแนวทางดำเนินการส่งเสริมและพัฒนานักศึกษาในด้านคุณธรรม จริยธรรม และวินัยนักศึกษาในวิทยาลัย

(๒) พิจารณาให้ความเห็น ตัดสิน และเสนอให้ผู้มีอำนาจสั่งการลงโทษทางวินัยตามข้อ ๑๕

(๑) และ (๒)

(๓) เสนอให้วิทยาลัย ออกระเบียบ คำสั่ง ประกาศเพื่อส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และวินัยนักศึกษา

(๔) เสนอวิธีการ ส่งเสริม สนับสนุนให้นักศึกษาประพฤติดี ปฏิบัติตนให้เป็นไปตามระเบียบนี้ หรือระเบียบอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๒ การประชุมต้องมีคณะกรรมการตามข้อ ๖ ข้อ ๘ และข้อ ๑๐ มาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม

ในการประชุม ถ้าประธานคณะกรรมการตามข้อ ๖ ข้อ ๘ และข้อ ๑๐ ไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือไม่มีประธาน ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธาน

การวินิจฉัยชี้ขาดให้ถือเสียงข้างมากของผู้เข้าประชุม ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานคณะกรรมการอุทธรณ์โทษทางวินัยในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้ขาด

หมวด ๓

วินัยและการรักษาวินัย

ข้อ ๑๓ นักศึกษาต้องปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งของสถาบัน คณะ หรือวิทยาลัย กำหนดโดยเคร่งครัดอยู่เสมอ ดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติตามหลักศีลธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมอันดีของสังคมไทย

(๒) แต่งกายให้สุภาพเรียบร้อย ถูกต้องตามข้อบังคับ หรือประกาศ ที่สถาบัน คณะ หรือวิทยาลัยกำหนด

(๓) เชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่ง หรือคำตักเตือนของผู้ปฏิบัติงานในสถาบันและเจ้าหน้าที่ของสถาบัน คณะ หรือวิทยาลัย

(๔) รักษาไว้ซึ่งความสามัคคี ความเท่าเทียมเสมอภาค ความเป็นประชาธิปไตย ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ไม่ปลุกปั่นยุยงอันก่อให้เกิดความขัดแย้งในสถานศึกษาหรือสังคม และดำรงรักษาไว้ซึ่งชื่อเสียง เกียรติคุณของสถานศึกษาหรือวิชาชีพ

(๕) ประพฤติตนเป็นสุภาพชน ไม่ประพฤติในสิ่งที่จะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียแก่ตนเอง บุคคลอื่น สถาบัน และวิชาชีพ

(๖) ดูแลจัดการทรัพยากรธรรมชาติและรักษาสิ่งแวดล้อม

(๗) ไม่ดื่ม หรือมีเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ไว้ครอบครองในบริเวณสถาบัน คณะ หรือวิทยาลัยหรือเมื่ออยู่ในชุดนักศึกษา

(๘) ไม่สูบบุหรี่และบุหรี่ปไฟฟ้าในเขตปลอดบุหรี่ของสถาบัน คณะ หรือวิทยาลัย

(๙) จัดกิจกรรมตามที่ได้รับอนุมัติจากสถาบัน คณะ หรือวิทยาลัย

ข้อ ๑๔ นักศึกษากระทำการดังต่อไปนี้ถือว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๑) เล่นการพนัน หรือกระทำการใด ๆ ที่เกี่ยวกับการพนัน หรือมีส่วนเกี่ยวข้อง สนับสนุน การพนันที่ผิดกฎหมายทุกชนิด

(๒) กระทำการใด ๆ ที่เข้าข่ายเป็นการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดที่มีโทษทางอาญา

(๓) กระทำการใด ๆ ที่เข้าข่ายเป็นการกระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่มีโทษทางอาญา ซึ่งเป็นการกระทำออกจากร้ายแรง

(๔) กระทำการใด ๆ แก่ทรัพย์สินของสถาบัน คณะ หรือวิทยาลัย โดยเจตนา เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่สถาบัน คณะ หรือวิทยาลัย อย่างร้ายแรง

(๕) ครอบครองหรือนำอาวุธปืน หรือสิ่งอันตรายร้ายแรงเข้ามาในสถาบัน คณะ หรือวิทยาลัย ซึ่งอาจเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตและทรัพย์สินของผู้อื่น

(๖) กระทำการลามก อนาจาร หรือกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ หรือประพฤติดมิดี คีลธรรมอันดี อันเป็นเหตุให้เสื่อมเสียแก่สถาบัน คณะ วิทยาลัย หรือวิชาชีพ

(๗) ทำร้ายร่างกายผู้อื่นเป็นเหตุให้มีผู้ได้รับอันตรายสาหัส หรือถึงแก่ความตาย หรือเป็นเหตุให้เสื่อมเสียแก่สถาบัน คณะ หรือ วิทยาลัยอย่างร้ายแรง

(๘) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

(๙) ทุจริตในการสอบของสถาบัน คณะ หรือวิทยาลัย

(๑๐) ปลอมลายมือชื่อผู้อื่น ปลอมเอกสาร หรือแก้ไขข้อความในเอกสารที่แท้จริง หรือใช้เอกสาร เช่นว่านั้นเป็นหลักฐานต่อสถาบัน คณะ หรือวิทยาลัย ที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่สถาบัน คณะ หรือวิทยาลัยอย่างร้ายแรง

(๑๑) กระทำการใด ๆ ที่นำมาซึ่งความเสื่อมเสียแก่เกียรติแห่งความเป็นนักศึกษาของสถาบัน และเป็นเหตุให้เสื่อมเสียแก่สถาบัน คณะ หรือวิทยาลัย อย่างร้ายแรง

หมวด ๔

โทษทางวินัย

ข้อ ๑๕ โทษทางวินัยนักศึกษามี ๖ สถาน ดังนี้

(๑) ว่ากล่าวตักเตือน

(๒) ทำทัณฑ์บน

(๓) ตัดสิทธิ์การเข้าสอบในทุกรายวิชาหรือบางรายวิชา เฉพาะกรณีทุจริตในการสอบ

(๔) ให้พักการศึกษามีกำหนดไม่เกินหนึ่งปีการศึกษา

- (๕) ไม่เสนอชื่อเพื่อขออนุมัติให้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร เป็นเวลาไม่เกินหนึ่งปีการศึกษา
 (๖) ให้พ้นสภาพจากการเป็นนักศึกษา

ข้อ ๑๖ นักศึกษาผู้ใดกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ ให้วิทยาลัยพิจารณา
 งดโทษ โดยให้ว่ากล่าวตักเตือนด้วยวาจา และอาจพิจารณานำข้อ ๑๙ มาใช้โดยอนุโลมก็ได้

ข้อ ๑๗ นักศึกษาผู้ใดกระทำผิดวินัย และถูกลงโทษตามข้อ ๑๕ (๑) หรือ (๒) เมื่อวิทยาลัย
 คำนึงถึงประวัติ ความประพฤติ ภาวะแห่งจิตใจและสภาพแวดล้อมของผู้นั้น หรือสภาพความผิด หรือเหตุอื่น
 อันควรปรานีแล้ว วิทยาลัยอาจมีคำสั่งให้รอการลงโทษไว้ก่อน เพื่อให้โอกาสนักศึกษากลับตัวภายในระยะเวลา
 ที่วิทยาลัยกำหนด แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปี นับแต่วันที่วิทยาลัยมีคำสั่งและให้กำหนดเงื่อนไข เพื่อคุมประพฤติ
 ของนักศึกษาผู้นั้นด้วย เช่น ต้องเข้าโครงการพัฒนาตนเองหรือบำเพ็ญประโยชน์สาธารณะ หรือปฏิบัติงาน
 ให้กับวิทยาลัย หรือให้ละเว้นการประพฤติใด ๆ อันอาจนำไปสู่การกระทำผิดวินัยนักศึกษา

ข้อ ๑๘ นักศึกษาผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ลงโทษตามข้อ ๑๕ (๓) (๔) (๕) หรือ (๖)
 ตามควรแก่กรณี

นักศึกษาผู้ใดกระทำผิดวินัย และถูกลงโทษตามข้อ ๑๕ (๓) (๔) (๕) หรือ (๖) หากนักศึกษานั้น
 สำนึกผิด และยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และวินัยนักศึกษา แต่ละระดับที่เกี่ยวข้อง
 เพื่อขอบรรเทาโทษ เมื่อพิจารณาโดยคำนึงถึงประวัติ ความประพฤติ ภาวะแห่งจิตใจ และสภาพแวดล้อมของผู้นั้น
 หรือสภาพความผิด หรือเหตุอื่นอันควรปรานีแล้ว คณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และวินัยนักศึกษา
 แต่ละระดับที่เกี่ยวข้อง อาจมีคำสั่งลดเวลาการลงโทษหรือยกโทษให้ โดยให้นักศึกษาเข้าโครงการพัฒนาตนเอง
 หรือบำเพ็ญประโยชน์สาธารณะ หรือปฏิบัติงาน ให้กับสถาบัน คณะ หรือวิทยาลัย หรือให้ละเว้นการประพฤติใด ๆ
 อันอาจนำไปสู่การกระทำผิดวินัยนักศึกษาอีก

ข้อ ๑๙ ในกรณีการกระทำผิดวินัยนักศึกษามีสาเหตุมาจากความผิดปกติทางจิตใจ
 หรือปัญหาสำคัญประการอื่น คณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และวินัยนักศึกษา แต่ละระดับ
 ที่เกี่ยวข้อง อาจสั่งให้นักศึกษาผู้นั้นอยู่ในความดูแลของนักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา หรือจิตแพทย์
 และอาจนำความเห็นของนักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยาหรือ จิตแพทย์ มาประกอบการบรรเทาโทษหรืองดโทษก็ได้

หมวด ๕

การดำเนินการทางวินัย

ข้อ ๒๐ เมื่อมีกรณีนักศึกษาผู้ใดถูกกล่าวหา โดยมีหลักฐานตามสมควรว่าได้กระทำผิดวินัย
 หรือความปรากฏต่อผู้อำนวยการวิทยาลัยว่านักศึกษากระทำผิดทางวินัย ให้ผู้อำนวยการวิทยาลัย
 ดำเนินการทางวินัยตามข้อบังคับนี้โดยไม่ชักช้า เว้นแต่กรณีที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาหลายคณะหรือที่มีเหตุ
 สมควรอื่น อาจให้ อธิการบดีดำเนินการก็ได้ในกรณีนักศึกษาที่ถูกกล่าวหาไร้สารภาพเป็นหนังสือต่ออธิการบดี คณบดี
 หรือผู้อำนวยการวิทยาลัย หรือผู้นั้นต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก อธิการบดี คณบดี หรือผู้อำนวยการวิทยาลัย
 อาจสั่งลงโทษทางวินัยนักศึกษาโดยไม่ต้องตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยนักศึกษาหรือให้คณะกรรมการ
 สอบสวนวินัยนักศึกษา ยุติการสอบสวนก็ได้

ข้อ ๒๑ ให้ผู้อำนวยการวิทยาลัย แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยนักศึกษา ประกอบด้วย
 ประธาน และกรรมการสอบสวนอื่นอีกอย่างน้อยสองคน โดยให้กรรมการสอบสวนคนหนึ่งเป็นเลขานุการ
 และอาจให้มีผู้ช่วยเลขานุการด้วยก็ได้

ข้อ ๒๒ ให้คณะกรรมการสอบสวนวินัยนักศึกษา ดำเนินการสอบสวน และสรุปสำนวนพร้อมความเห็นโดยไม่ชักช้า ทั้งนี้ ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ประธานคณะกรรมการสอบสวนได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้ง

ในกรณีที่มีความจำเป็นคณะกรรมการสอบสวนวินัยนักศึกษา อาจเสนอขอขยายระยะเวลาการสอบสวนจากผู้มีอำนาจแต่งตั้งได้ครั้งละไม่เกินสามสิบวันแต่ต้องไม่เกินสองครั้ง

ข้อ ๒๓ ให้คณะกรรมการสอบสวนวินัยนักศึกษา แจ้งข้อเท็จจริงที่กล่าวหาว่านักศึกษากระทำความผิด ฐานความผิดทางวินัยและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องเท่าที่มีให้นักศึกษาผู้ถูกกล่าวหาทราบ รวมทั้งแจ้งสิทธิแก่นักศึกษาผู้ถูกกล่าวหาว่ามีสิทธิที่จะชี้แจงและนำพยานหลักฐานมาแก้ข้อกล่าวหาได้

ข้อ ๒๔ นักศึกษาผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือ ต่อคณะกรรมการสอบสวนวินัยนักศึกษาภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งตามข้อ ๒๓

ข้อ ๒๕ ในการสอบสวนให้ดำเนินการตามระเบียบนี้ด้วยความยุติธรรมและปราศจากอคติ ดังนี้

(๑) แจ้งรายชื่อคณะกรรมการสอบสวนวินัยนักศึกษา พร้อมทั้งอธิบายขั้นตอนต่าง ๆ ของการดำเนินการทางวินัย

(๒) แจ้งสิทธิและหน้าที่ของนักศึกษาที่เกี่ยวกับกระบวนการพิจารณาโทษทางวินัยนักศึกษา

(๓) แจ้งกำหนดวัน เวลา สถานที่ และประเด็นซึ่งคณะกรรมการสอบสวนวินัยจะดำเนินการสอบสวน

(๔) เปิดโอกาสให้นักศึกษาที่ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำ หรือโต้แย้งข้อกล่าวหาพยานหลักฐานต่าง ๆ ทั้งพยานบุคคล พยานเอกสาร หรือพยานวัตถุที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหา หรือการกระทำมาประกอบการพิจารณาสอบสวน

(๕) เปิดโอกาสให้นักศึกษาที่ถูกกล่าวหา สามารถที่จะตรวจสอบเอกสารเฉพาะ ที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาความผิดวินัยซึ่งนักศึกษาถูกกล่าวหา ทั้งนี้ จะต้องคำนึงถึงผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นต่อความปลอดภัยของพยาน หรือสิทธิของบุคคลภายนอกด้วย

(๖) การให้ถ้อยคำของนักศึกษา หรือพยาน ต้องบันทึกไว้เป็นหลักฐานและให้ผู้ให้ถ้อยคำรวมทั้งผู้สอบสวนลงชื่อไว้ด้วยการให้ถ้อยคำ การโต้แย้งข้อกล่าวหา การตรวจสอบเอกสารหรือการบันทึกหลักฐานให้กระทำได้ภายในสามสิบวัน นับแต่ทราบหรือถือว่าได้ทราบข้อกล่าวหา

ข้อ ๒๖ ให้คณะกรรมการสอบสวนวินัยนักศึกษา มีอำนาจที่จะเรียกพยานหลักฐานที่อยู่ในความครอบครองของบุคคลที่เกี่ยวข้อง หรือเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือออกไปตรวจสอบสถานที่เพื่อประกอบการพิจารณาสอบสวนได้

ข้อ ๒๗ นักศึกษาที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย มีสิทธินำพยานหลักฐานทั้งหมดมาเสนอต่อคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยก่อนเสร็จสิ้นการพิจารณาสอบสวน

ข้อ ๒๘ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนวินัย ดำเนินการสอบสวน รวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ เสร็จสิ้นแล้ว ให้ทำความเข้าใจแล้วรายงานผลและสำนวนการสอบสวนต่อผู้มีอำนาจลงโทษต่อไป

ข้อ ๒๙ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนวินัยระดับวิทยาลัยเห็นว่านักศึกษากระทำความผิดสมควรลงโทษ ให้คณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และวินัยนักศึกษาระดับวิทยาลัย เสนอการลงโทษต่อคณะกรรมการบริหารวิทยาลัยเพื่อให้เห็นชอบ และให้ดำเนินการเสนอผู้มีอำนาจการสั่งการลงโทษตามลำดับของโทษแต่ละสถาน ดังนี้

(๑) การลงโทษตามข้อ ๑๕ (๑) (๒) และ (๓) ให้ผู้อำนวยการวิทยาลัย พิจารณาสั่งลงโทษได้ตามสมควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด ถ้ามีเหตุผลอันสมควรลดหย่อนผ่อนโทษจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้

(๒) การลงโทษตามข้อ ๑๕ (๔) และ (๕) ให้ผู้อำนวยการวิทยาลัยเสนอคณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และวินัยนักศึกษาระดับคณะ เพื่อพิจารณาหรือสอบสวนเพิ่มเติมแล้วแต่กรณี และเสนอคณบดี เป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องการลงโทษได้ตามสมควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด ถ้ามีเหตุผลอันสมควรลดหย่อนผ่อนโทษ จะนำมาประกอบการพิจารณาโทษก็ได้ ก่อนเสนอต่อคณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และวินัยนักศึกษาระดับสถาบันเพื่อรับทราบ

(๓) การลงโทษตามข้อ ๑๕ (๖) ให้ผู้อำนวยการวิทยาลัยเสนอให้คณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และวินัยนักศึกษาระดับคณะพิจารณาก่อน หากพิจารณาแล้วเห็นควรได้รับโทษให้พ้นสภาพการเป็นนักศึกษา ให้คณบดีเสนอต่อคณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และวินัยนักศึกษาระดับสถาบัน เพื่อพิจารณาหรือสอบสวนเพิ่มเติมแล้วแต่กรณี และถ้าผลการพิจารณามีมติให้พ้นสภาพการเป็นนักศึกษา ให้เสนออธิการบดีหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องการลงโทษ

ข้อ ๓๐ คำสั่งลงโทษ จะต้องประกอบด้วยข้อเท็จจริง อันเป็นสาระสำคัญ ข้อกฎหมายที่อ้างอิง ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจ และกำหนดระยะเวลาในการอุทธรณ์ด้วย

ข้อ ๓๑ การลงโทษนักศึกษาที่กระทำผิดวินัยตามข้อ ๑๕ (๓) (๔) (๕) หรือ (๖) ให้ทำเป็นคำสั่ง และมีหนังสือแจ้งคำสั่งลงโทษพร้อมแจ้งสิทธิในการอุทธรณ์ตามข้อ ๒๗ และข้อ ๒๘ ให้นักศึกษาทราบ ในกรณีที่เป็นักศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือต่ำกว่า เมื่อได้สั่งลงโทษนักศึกษาผู้ใดแล้ว ให้แจ้งต่อบิตา มารดา หรือผู้ปกครองของนักศึกษาผู้นั้นทราบด้วย

ข้อ ๓๒ ในกรณีที่มีการลงโทษนักศึกษาตามข้อ ๑๕ (๓) (๔) (๕) หรือ (๖) ให้อธิการบดีรายงานการลงโทษต่อสภาสถาบันเพื่อทราบด้วย

ข้อ ๓๓ ในกรณีที่มีการลงโทษนักศึกษาตามข้อ ๑๕ (๓) (๔) หรือ (๕) ให้ระงับเงินทุนอุดหนุนการศึกษา (ถ้ามี) และนักศึกษาจะต้องชำระค่าใช้จ่ายในการศึกษาตามระเบียบของสถานศึกษาเพื่อรักษาสถานภาพของนักศึกษา มิฉะนั้นจะถูกจำหน่ายชื่อออกจากวิทยาลัย ทั้งนี้ คณะที่นักศึกษาสังกัดต้องรายงานให้กองกิจการนักศึกษาของสถาบันทราบ เพื่อรายงานให้เจ้าของทุน (ถ้ามี) ทราบ

หมวด ๖

การอุทธรณ์

ข้อ ๓๔ ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งที่ไม่ใช่คณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และวินัยนักศึกษาระดับสถาบัน เรียกว่า “คณะกรรมการอุทธรณ์โทษทางวินัยระดับสถาบัน” ประกอบด้วย

- (๑) รองอธิการบดีที่ได้รับมอบหมาย เป็นประธาน
- (๒) ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้มีคุณวุฒิด้านกฎหมาย จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ
- (๓) คณบดี เป็นกรรมการ
- (๔) ผู้อำนวยการวิทยาลัยที่คณะมอบหมาย จำนวนไม่เกินสองคน เป็นกรรมการ
- (๕) ผู้อำนวยการกองกิจการนักศึกษา เป็นกรรมการและเลขานุการ

ข้อ ๓๕ ให้คณบดีแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งที่ไม่ใช่คณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และวินัยนักศึกษาระดับคณะ เรียกว่า “คณะกรรมการอุทธรณ์โทษทางวินัยระดับคณะ” ประกอบด้วย

- (๑) รองคณบดีที่ได้รับมอบหมาย เป็นประธาน
- (๒) ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้มีคุณวุฒิด้านกฎหมาย จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ
- (๓) ผู้อำนวยการวิทยาลัยที่คณะมอบหมาย จำนวนไม่เกินสองคน เป็นกรรมการ
- (๔) ผู้ที่รับผิดชอบงานกิจการนักศึกษา เป็นกรรมการและเลขานุการ

ข้อ ๓๖ ให้ผู้อำนวยการวิทยาลัย แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งที่ไม่ใช่คณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และวินัยนักศึกษาระดับวิทยาลัย เรียกว่า “คณะกรรมการอุทธรณ์โทษทางวินัยระดับวิทยาลัย” ประกอบด้วย

- (๑) รองผู้อำนวยการวิทยาลัยที่ได้รับมอบหมายเป็นประธาน
 - (๒) ผู้ทรงคุณวุฒิตามที่ประธานคณะกรรมการเห็นสมควร จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ
 - (๓) ผู้ปฏิบัติงานในสถาบันที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยมอบหมาย จำนวนไม่เกินสองคน เป็นกรรมการ
 - (๔) ผู้ปฏิบัติงานในสถาบันที่รับผิดชอบงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัย เป็นกรรมการ
- และเลขานุการ

ข้อ ๓๗ ให้คณะกรรมการตามข้อ ๓๔ ข้อ ๓๕ และข้อ ๓๖ มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (๑) พิจารณาและวินิจฉัยสั่งการเรื่องที่อยู่
- (๒) เรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใด ๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณาได้ตามความจำเป็น

(๓) แต่งตั้งบุคคลหรือคณะบุคคล เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งอยู่ในอำนาจของคณะกรรมการอุทธรณ์ก็ได้

(๔) หน้าที่อื่น ๆ ตามที่สถาบัน คณะ หรือวิทยาลัยมอบหมาย

ข้อ ๓๘ การประชุมต้องมีกรรมการอุทธรณ์มาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุม ถ้าประธานคณะกรรมการอุทธรณ์ไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้หรือไม่มีประธาน ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการอุทธรณ์คนหนึ่งทำหน้าที่ประธานคณะกรรมการอุทธรณ์ การวินิจฉัยชี้ขาดให้ถือเสียงข้างมากของผู้เข้าประชุม ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานคณะกรรมการอุทธรณ์ในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๓๙ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ให้นักศึกษาที่ถูกลงโทษดำเนินการด้วยตนเองเท่านั้น

กรณีผู้เยาว์ต้องได้รับความยินยอมของผู้แทนโดยชอบธรรม หากนักศึกษาผู้นั้นเจ็บป่วยจนไม่สามารถอุทธรณ์ด้วยตนเองได้ตามวรรคหนึ่งจะมอบหมายบิดา มารดา หรือผู้ปกครองทำการอุทธรณ์แทนได้

ข้อ ๔๐ ให้นักศึกษาที่ถูกลงโทษ มีสิทธิยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการตามข้อ ๓๔ ข้อ ๓๕ และข้อ ๓๖ และให้อุทธรณ์ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบหรือถือว่าทราบคำสั่ง

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ต้องทำเป็นหนังสือโดยระบุข้อโต้แย้งและข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่อ้างอิงประกอบด้วย และยื่นเรื่องผ่านสถาบัน คณะ หรือวิทยาลัยตามการอุทธรณ์แต่ละระดับ และให้หน่วยงานนั้นดำเนินการตามข้อ ๔๒

ในกรณีที่มิให้นำหนังสืออุทธรณ์มายื่น ให้ผู้รับหนังสือออกใบรับหนังสือให้แก่ผู้ยื่นอุทธรณ์ และลงทะเบียนรับหนังสือไว้เป็นหลักฐานในวันที่ได้รับหนังสือตามระบบงานสารบรรณของสถาบัน และให้ถือวันที่รับหนังสือตามหลักฐานดังกล่าวเป็นวันยื่นหนังสืออุทธรณ์

ในกรณีที่ส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ให้ถือวันที่ทำการไปรษณีย์ออกใบรับฝากเป็นวันยื่นหนังสืออุทธรณ์ และเมื่อได้รับหนังสือแล้วให้ผู้รับหนังสือดำเนินการออกใบรับหนังสือ และลงทะเบียนรับหนังสือไว้เป็นหลักฐานในวันที่ได้รับหนังสือตามระบบงานสารบรรณของหน่วยงานนั้น

เมื่อได้ยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์ไว้แล้ว นักศึกษาผู้อุทธรณ์จะยื่นหรือส่งคำแถลงการณ์หรือเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมก่อนที่คณะกรรมการอุทธรณ์จะมีคำวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ก็ได้

ในการอุทธรณ์ ถ้านักศึกษาผู้อุทธรณ์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการอุทธรณ์โทษทางวินัย ให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสืออุทธรณ์ หรือจะทำเป็นหนังสือ

ต่างหากก็ได้ แต่ต้องยื่นหรือส่งหนังสือขอแถลงการณ์ด้วยวาจาขึ้นต่อประธานคณะกรรมการอุทธรณ์ โทษทางวินัยโดยตรง ทั้งนี้ต้องก่อนที่คณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนักศึกษาจะมีคำวินิจฉัย

ข้อ ๔๑ เมื่อสถาบัน คณะ หรือวิทยาลัยได้รับหนังสืออุทธรณ์ที่ได้ยื่นหรือส่งตามข้อ ๔๐ แล้ว ให้จัดส่งหนังสืออุทธรณ์พร้อมสำเนาหลักฐานการรับทราบคำสั่งของนักศึกษาผู้อุทธรณ์ ส่วนการสอบสวน และส่วนการดำเนินการทางวินัย พร้อมคำชี้แจงของผู้มีคำสั่ง และเอกสารที่เกี่ยวข้องไปยังประธาน คณะกรรมการอุทธรณ์ระดับที่เกี่ยวข้อง ภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ

ข้อ ๔๒ ให้คณะกรรมการตามข้อ ๓๔ ข้อ ๓๕ และข้อ ๓๖ พิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน สามสิบวัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับหนังสืออุทธรณ์ ทั้งนี้ อาจขยายเวลาได้ไม่เกินสามสิบวัน

ข้อ ๔๓ นักศึกษาผู้อุทธรณ์มีสิทธิคัดค้านกรรมการอุทธรณ์คนใดคนหนึ่งหรือหลายคน ถ้าผู้นั้นมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) รู้เห็นเหตุการณ์ในการกระทำที่อุทธรณ์

(๒) มีส่วนได้เสียในการกระทำที่อุทธรณ์

(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองกับนักศึกษาผู้อุทธรณ์

(๔) เป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดาหรือร่วมบิดาหรือมารดา กับผู้กล่าวหาหรือผู้มีคำสั่ง

(๕) มีเหตุอื่นซึ่งอาจทำให้การพิจารณาอุทธรณ์เสียความเป็นธรรม

การคัดค้านกรรมการอุทธรณ์นั้น ต้องแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในหนังสือ อุทธรณ์ หรือแจ้งเพิ่มเติมเป็นหนังสือก่อนที่คณะกรรมการอุทธรณ์เริ่มพิจารณาเรื่องอุทธรณ์

เมื่อมีเหตุหรือมีการคัดค้านตามวรรคหนึ่ง กรรมการอุทธรณ์ผู้นั้นจะขอถอนตัวไม่ร่วมพิจารณา เรื่องที่อุทธรณ์นั้นก็ได้ ถ้ากรรมการอุทธรณ์ผู้นั้นมิได้ขอถอนตัวให้ประธานคณะกรรมการอุทธรณ์ พิจารณา ข้อเท็จจริงที่คัดค้าน หากเห็นว่าข้อเท็จจริงนั้นน่าเชื่อถือ ให้แจ้งกรรมการอุทธรณ์ผู้นั้นทราบและมีให้ร่วม พิจารณาเรื่องนั้น เว้นแต่ประธานคณะกรรมการอุทธรณ์พิจารณาเห็นว่าการให้กรรมการอุทธรณ์ผู้นั้น ร่วมพิจารณาเรื่องดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ยิ่งกว่าเพราะจะทำให้ได้ความจริงและเป็นธรรม จะอนุญาต ให้กรรมการอุทธรณ์ผู้นั้นร่วมพิจารณาอุทธรณ์ก็ได้

ข้อ ๔๔ นักศึกษาผู้อุทธรณ์จะขอถอนเรื่องอุทธรณ์ ก่อนที่คณะกรรมการอุทธรณ์วินิจฉัย แล้วเสร็จสิ้นก็ได้ โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อประธานคณะกรรมการอุทธรณ์ เมื่อได้ถอนเรื่องแล้วการพิจารณาอุทธรณ์ ให้เป็นอันยุติ

ข้อ ๔๕ การพิจารณาเรื่องอุทธรณ์ ให้คณะกรรมการอุทธรณ์พิจารณาจากส่วนการสอบสวน หรือการพิจารณาดำเนินการทางวินัยในเบื้องต้น ในกรณีจำเป็นและสมควรอาจขอเอกสารและหลักฐานเพิ่มเติม จากบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อประกอบการพิจารณาได้

ในกรณีที่นักศึกษาผู้อุทธรณ์ขอแถลงการณ์ด้วยวาจา หากคณะกรรมการอุทธรณ์พิจารณา เห็นว่าการแถลงการณ์ด้วยวาจาไม่จำเป็นแก่การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ จะให้งดการแถลงการณ์ด้วยวาจาก็ได้

ในกรณีที่นัดให้นักศึกษาผู้อุทธรณ์มาแถลงการณ์ด้วยวาจาต่อคณะกรรมการอุทธรณ์ ให้แจ้งผู้ออกคำสั่งลงโทษทราบด้วยว่า ถ้าประสงค์จะแถลงแก้ก็ให้มาแถลงต่อที่ประชุมในครั้งนั้นได้ ทั้งนี้ ให้แจ้งล่วงหน้าตามควรแก่กรณี และเพื่อประโยชน์ในการแถลงแก้ดังกล่าวให้ผู้ออกคำสั่งลงโทษหรือผู้แทน เข้าฟังคำแถลงการณ์ด้วยวาจาของนักศึกษาผู้อุทธรณ์ได้

ข้อ ๔๖ เมื่อคณะกรรมการอุทธรณ์ได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แล้วเสร็จ ให้มีมติดังนี้

(๑) ถ้าเห็นว่าคำสั่งถูกต้องเหมาะสมกับความผิดแล้ว ให้มีมติยกอุทธรณ์

(๒) ถ้าเห็นว่าคำสั่งไม่ถูกต้องและหรือไม่เหมาะสมกับความผิดประการใดให้มีมติแก้ไขเปลี่ยนแปลง ให้ถูกต้องและเหมาะสม แต่จะเพิ่มโทษหนักขึ้นไม่ได้

(๓) ถ้าเห็นว่าสมควรดำเนินการโดยประการอื่นเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและถูกต้องตามกฎหมาย ให้มีมติดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

ในกรณีที่มีนักศึกษาถูกคำสั่งลงโทษในการกระทำที่ได้กระทำร่วมกัน และเป็นความผิดในเรื่องเดียวกัน โดยมีพฤติการณ์แห่งการกระทำอย่างเดียวกัน เมื่อนักศึกษาคนใดคนหนึ่งใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ดังกล่าว และผลการพิจารณาเป็นคุณแก่นักศึกษาผู้อุทธรณ์ แม้นักศึกษาคนอื่นจะไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ หากพฤติการณ์ของนักศึกษาที่ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์เป็นเหตุในลักษณะเดียวกันกับกรณีของ นักศึกษาผู้อุทธรณ์แล้ว ให้มีมติให้นักศึกษาที่ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ได้รับการพิจารณาให้มีผลในทางที่เป็นคุณเช่นเดียวกับนักศึกษาผู้อุทธรณ์ด้วย

ข้อ ๔๗ เมื่อคณะกรรมการตามข้อ ๓๔ ข้อ ๓๕ และข้อ ๓๖ มีมติเป็นประการใดแล้ว ให้แจ้งนักศึกษาที่ถูกลงโทษ บิดา มารดา หรือผู้ปกครองและให้ดำเนินการตามมติต่อไป

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๔๘ ในกรณีที่ได้มีการดำเนินการทางวินัยหรือมีการยื่นเรื่องอุทธรณ์โทษไว้ก่อนที่ ข้อบังคับนี้มีผลบังคับใช้ ให้ดำเนินการตามระเบียบสถาบันพระบรมราชชนก ว่าด้วยการจัดการศึกษาของสถานศึกษาในสังกัดสภานับพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๖๐ จนกว่าจะแล้วเสร็จ เว้นแต่บทบัญญัติใดแห่งข้อบังคับนี้ที่เป็นคุณแก่นักศึกษา ให้ใช้บทบัญญัตินั้นแทน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๗

(นายโอกาส การ์ย์กวินพงศ์)

ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

อุปนายกสภาสถาบันพระบรมราชชนก

ทำหน้าที่แทนนายกสภาสถาบันพระบรมราชชนก